

nødvendigt at fremhæve de stoffer, som udgør et mindre affaldsproblem, på en positiv måde, og allerhelst skal vi fokusere på de stoffer, som kan genanvendes. Miljøstyrelsens projekt vedrørende undersøgelse af indholdet af deponeret affald vil give en større viden om, hvilke muligheder der er for øget genanvendelse, og især vil det naturligvis interessere os, om vi i højere grad vil kunne bearbejde og genanvende farligt affald.

Der vil derfor fortsat være behov for tilskud til genanvendelsesprojekter. På dette område er det hensigtsmæssigt, at flere kommuner arbejder sammen; ellers kan det blive svært at overkomme at løse problemerne med bl.a. elektroniskrot og kølemøbler.

Vi har i Danmark rigtig gode erfaringer med vores flaskepantssystem og frivillig indsamling af blyakkumulatorer. Det bør undersøges, hvor det ville være muligt at indføre flere pantsystemer. Det kunne f.eks. være vedrørende farveløse glas- eller plasticflasker – ud over dem, man allerede har aftale om – til drikkevarer, konservesdåser eller andre ting, og om pantsystemet eventuelt kan forbedres på nogle områder.

Der skal arbejdes for større anvendelse af kompostering, det være sig hjemmekompostering eller offentlige komposteringsanlæg. Biomasseanlæggene er der som helhed stadig store problemer med, og vi må her sikre øget forskning og udvikling af teknik, der kan leve op til kravene.

Langt det mest effektive og positive vil dog være at yde støtte til udviklingen af nye indsamlings- og behandlingssystemer og til udvikling af produkter, hvor affaldet er af en karakter, der gør det egnet til genbrug, og således bringe affaldsmængden ned på et minimum.

Projekterne skal naturligvis være bæredygtige med hensyn til forbrug af el og vand. I bestræbelserne for en vellykket affaldspolitik må vi ikke glemme at indregne omkostninger og miljøbelastning i selve processen; f.eks. må energiforbruget ved oparbejdning og transport af affald ikke overstige gevinsten ved genanvendelsen.

Derfor skal vi også holde fast i vores målsætning om, at affald skal behandles så tæt på lokalområdet som muligt. Det indebærer også, at befolkningen selv skal sortere affaldet, inden det smides i affaldscontaineren, og det betyder, at der ikke må være for lange afstande mellem forbrændingsanlæggene. Jo kortere vi skal transportere affaldet, jo bedre.

Denne målsætning skal også gennemføres i EU. Hvert land, hvert lokalområde må tage vare på eget affald. Ansvaret for, at borgere og virksomheder kan komme af med deres affald på en forsvarlig måde, skal fortsat være kommunernes. Der må arbejdes på, at alle kommuner indfører kildesortering og udbygger indsamlingen af storskrald ved afhentning og/eller containerpladser. En del kommuner bruger hjemmekompostering og nogle med meget stort held.

Men selv om det er kommunernes ansvar, så må vi også stille krav til os selv som forbrugere. Vi skal i højere grad lære at vælge fra og være med til at sortere. Det vil give et betydeligt bedre arbejdsmiljø i affaldsbehandlingen, hvis sorteringen ved kilden er effektiv. En del affald fra husholdningerne, som i dag deponeres, kunne med fordel komposteres, men her kan det være et problem for de offentlige komposteringsanlæg, hvis sorteringen ikke er i orden. Det må man dog kunne lære. Vi smider jo ikke plast og stanniol i vores egne kompostbunker derhjemme.

Det er svært at forestille sig et velfungerende indsamlingssystem med mere end to skraldestativer i køkkenet. Derfor skal vi ikke være urealistiske i vores krav til forbrugerne, men sikre dem rige muligheder for at komme af med deres affald. Hvis vi er for karrige med indsamlingsmulighederne, så får vi de uautoriserede lossepladser i naturen, som vi ikke er interesseret i.

I forbindelse med minimering af deponeringen er det ligesom med al anden indsats på miljøområdet nødvendigt med en international indsats. Når vi i Danmark vil stille strenge krav til vores virksomheders affald, må vi arbejde for, at vores samarbejdspartnere følger trop. Vi kan ikke i Danmark løse vores egne affaldsproblemer, hvis vi samtidig tilføres yderligere affald fra andre lande, ligesom vi heller ikke kan være bekendt at sende vores ubehagelige problemer videre.

Vi skal ikke holde os tilbage med at stille krav til virksomhedernes affaldsproduktion og med at udvikle genbrugeligt affald, men vi skal samtidig fortsat arbejde hårdt for, at der i EU bliver nogle fælles retningslinjer og en fælles afgiftspolitik. Heldigvis er der også i Parlamentet et stort engagement på dette område.

Vi har overvundet store problemer i affaldsbehandlingen. Befolkningen er som helhed meget positivt indstillet over for problematikken og over for at være med, og det skal vi udnytte. Det er derfor nødvendigt, at vi arbejder